બાગે ગુલ
બીજન ગાયન

શોખીઓને સારૂ સુરત [illegible] [illegible]
મચેરજી જમશેદજીએ છાપી પ્રસીધ કીધી છે.
સને ૧૮૭૮ સંવત ૧૯૩૪

ટેકાણું નાણાવટમાં જમ-
શેદજી પોશબાળાની દુકાને.

કીંમત ૭ આના.

...રની તેજી પારહતરણી કીંમત ૧૩)
ગુજરાત જન વારતા કીંમત ૧૪)
હોળી ...ગર કીંમત બે આના
...આ ટકા લેખે વીવાજ ગણુ વાની ચોપડી
... (કીંમત રૂ૧૦)ની તે હાલ કીંમત ૧૩)
...ગે ગુલચીમન ગાયન જે મધે લાવણી ગરબા
તથા હોળી તથા રેકટા પદ ઠુમરી અને ઠુમરી
ગીગર ગણીજાતના ખેયાલો જાતના ગાયે
ના ...ણુ છે. જે સોખી બાઓને વાચવાનો સો
...હોસેતો તેને હલકી કીમતથી મળસે ફકત કીંમત
... આના જથા બંધલેસેતો ઓફાએતથી મળસે.

[redacted] આ ચોપડી—સુરતમા નાણાવતમા મન
...જી ...મસેદજી ચોપડાવાળાને તહાંથી મળશે.

બાગે ગુલ ચીમન ગાયન.

—— 0 ——

લાવણી ગવાલનની. ૧

મનમોહન બજાવે બાંસલી ગવાલન ગયરી, ગા૦
મેરી બાંહ્યાં પકડ નંદલાલ કરા બલજોરી, ટેક.
કોડો કોડો શામ ગીરધારી, મએતો દુખી નારી, ૨
મેરે સીરપર મટકી ભારી, મેહેતુમસે હારી, ટેક
દહીં દુધકી મટકી લેયેકર, ચલીથી મથુરાકું, ગા૦
રસ્તેમે મીલા નીલ શામ, બાલગતાં હમકું,
હતીમનપાર ડાલા હાથ કોડ ચોલીકું;
મધ બાનમે ગવાલન લુટી ખબર નહી શાનકું,
તું મરરે, મએ જાતીથી એકેલી,
તું મરરે, યાં નહી કોઇ મેરા વાલી,
તું મરરે દુર સરક દેઉંગી ગાલી,
એએ મોહન કુંઆ તેરે હાથે, હુઇ લાચારી,
મેરે શીરપર મટકી ભારી, મએ તુમસે હારી, મન૦ ૧

દુસરી મગાડણ સાંગતી, આહેકારે કાના,
સોડ જાણીનદે મજલા ધરી, હર બાળક તાનાં,
ગાઆ મંદીર પડલા સુના, પાલ વીન જુલા,
અમી ગર્ભ જાત ગવળીયાચી. સોડ માછ બાચાં,
તુ મરરે, તુજા દેહન ગળયાચી માળા,
તું મરરે, જત તનથી નોજન ઊઠવીલા,
તું મરરે ગાઆ નોમનકા દુખ વીલા,
ગાજે રગડુન ચરલે થાના, આણી ન માગા ગઈ ગુ
જરી બાંધ્યાં પકડ નંદલાલ કરત બળજોરી, મા૦
ગીરાશી પરદેશન ચોલી. હમે મત છીજો
હમ ફીરૂ ઘરમકી જાત, બારસ મત દીજો,
કા ગાંગત હોરે કાનાં, દુરસે મગ લીજે,
મેરે સોરપર મટકી ભારી, ખડા વાંહાં રેજો,
તું મરરે, કહા કઠીન મુજકું કાના
તું મરરે, આઇસા ની જુલમ નહી કરના,
તું મરરે, મેરા હાથ પકડ કયુ તના.
મેરા બાંધ્યા આવેગા ઘરકું, કરેગા કોનકારી,
મેરે સીરપર મટકી ભારી પઈ તુમસે હારી, મા૦ ૩
ગાપી બોલજુ ચોલી, વીઝણો મુકે,

ઓંઊ જાત મગર બોજેજી થુકા ન તે કે.
સુ જો ધણી આગ્યે પરદેશ થીઆ વર મારો,
મળાગણ જો છડાંચું સત, નાયકી શારો
તું મરરે, નાર સત છડાંચુ મારો.
તું મરરે, બાજ કર લીડાંથા તોજો મારો,
તું મરરે, હેર અચ મો ધણીમુ વારો,
દાડી જલેને કઢો બાર, થીને ખુવારી,
મરી બાઈયાં પકડ નંદલાલ કરત બલજોરી, મ૦ ૮
પાંચમા ગુજરાતણ બોલી મુને દે જવા,
શું એકેસી જોઈને આવયો છે ફુગલા ના.
મારી છાતીપર છે જોબન, કઠણ લાંબુ જેવા,
છોડ જવાદે નહી તો થશે ને કાવા દાવા,
તું મરરે, કહે અલામત મારા વાલી,
તુ મરરે રાધાજી કહે કે બીઆવી,
તું મરરે, મનમોહન વગાડે તાલી,
બાઈ કાસમબાઈ એમ કહે કે બાનાની તારી જોડી,
મારે શીરપર મટકી બારી મેં ફુગસે હારી,
મનમોહન બજાવે બાંસલી, મવાલન મરોરી.

લાવણી.

ગોરે હુસનપર લાલી ચમકતી ॥ ગલેમે નવસેરા હાર પીયા મેં ના છોડું ॥ છોડું તુંતો મેરે દીલદાર પીયાં, મેં ના છોડું ॥ ટેક ॥ મરગા લોચની કરે સોચના ॥ કાહાં ગયા દીલ જાન પીયા ॥ તનમે ના ધન જોબન ॥ જોબન તેરે ઊપર કુરબાન પીયા ॥ તેરે ચરણસે લપટ રહુંગી ॥ રેનદીન ભરથાર પીયા ॥ મેં ના છોડું ॥ ૧ ॥

બાળાપણસે લગન લગા ॥ બદલાગ કરકે ગયા પીયા ॥ હમ જુગકે મચાને ॥ મચાને ડારૂ સીરપર રહા પીયા ॥ ગને જાના જનમ સંગાતી ॥ સં/ ગાન કયું ભયા પીયા ॥ એ પાની જુયા ॥ જુયા તુકો જરા નહી દયા પીયા ॥ તેરે ચરણસે લપટ રહુંગી ॥ રેન દીન ભરથાર પીયા ॥ મેં ના છોડું ॥ ૨ ॥

હીરકે લબે બાલ, નરમ ગોરે ગાલ ॥ પીતી નેરી કરણ પયા ॥ મેરા સેડા બગલમે ॥ બગલમે જાતી જળ ભરનકું પીયા ॥ ઝોકે પાની ચલી અલબેલી ॥ કઇ આશક ગુલતાન પીયા ॥ તેસી છબી હે

આકે ।। દેખકે ગમ આદે ઉવા મરણ પીયા ।। એસા સુનકે નહી કરનાથા ।। ઓ મેરે દીલદાર પીયા ।। મેં ના છોડુ ।। ૩ ।।

રેન દીન મુજે ચેન નહી ।। તુજ બીના ભયા બદરંગ પીયા ।। મેં જયાં જાતી ઊવાં ।। જાતી ઊવાં તુતો હમારે સંગાતીયા ।। રઘુનાથસીંગ સચ કહે ગોરી, તું રબસાહેબસે મંગ પીયા ।। કેહે નાના જેઠા ગાવો બજાવો ચંગ પીયા ।। ઘેલાભટ ઘું કહે આજ ડંગલમે મારે તરવાર પીયા।। મેં ના છોડુ ।। ૪ ।।

લાવણી.

ઉ ગીરધર મોરલી બાજી કરશન તોરી અ-વાજ સુનકર મેં દોડી ।। રમઝુમ રમઝુમ મેહુ-લા બરસે ।। ભીગી પનઘટ પર જગી ખડી ।। ટેક ।। પેહેલા મહીના અશાડકા ગોરી ।। હરી આવલ હુવ જંગલસે ।। હમતો તુમકું યાદ કરતહે ।। ઝુલત આ

પને એડેલનજ ॥ ફીયાન શાગરા સહાગત વાળા ॥
રહેના ગેરું ન ગણીગ ॥ ગદરી માલી ફુલ દીવાની
॥ નહી કીજીઆશા નેનોમ ॥ કોધ કરાણુ પુગ્ન
ને બતલાવે ॥ ઊનકે જાએ પ્રાણ પડી ॥ રૂગનુ-
ગ ॥ ૧ ॥

શ્રાવણ માસે લગ રહી ઝરીયાં ॥ ગેરા
જીવ હે એ રોગી ॥ ફીતે પુછું જાયન જોગી ॥ અપર
પ્રભુ મેરે જોગી ॥ ઘરી ઘરી પલપલ ફુલે ચીકલ
પરે ॥ ગેરા જીવહે બેરાગી ॥ મજન રંગીલા મેં લગ
લગેલી ॥ તેરા સંગ નહી છોડુંગી ॥ જાઉ જોગનકી
ભેખ ॥ હાજીરે મેં તો ભીક્ષા માગું ખડી ખડી ॥ રૂમ
ઝુમ ॥ ૨ ॥

ભાદરવા ઘનઘોર બરસેરે ॥ પીયા બીના
મેરા જીવ તરસે ॥ કાગજ લખું મેં અગર મંગા
વું ॥ દોન દેશ પીયા જાય બસે ॥ જાએ પે કાહે કું
અકે આયું ॥ દેખાજી ઊનકે તમાસે ॥ આગેરે હુગ
કું લગન લગાકે ॥ પીછેસે ડાલે હે ફાંસે ॥ અપિ
કામકી હાય માજના ॥ પેન ચઢાવનકી ભડકી ॥ ૩

મજકુમ ॥ ૩॥

આસો માસે આયા દશેરા દેગાન નીકળા ગગનકા ॥ ગરીબ ગુરબા વાદ કરતે ॥ નાગ બલા સાહેબકા ॥ ઘર નેઝાને કુચ બડી બાકાછ ॥ કાગા માહા છત્ર પવાળકા ॥ કાળી મુખા મકે બવે ॥ સીંદુ તારથ કાસોકા ॥ ફુકનગાર શિરવાદ હમેશા ॥ બાળમન સમરો અઢાવડી ॥ આસો મહીના ઝમઝુમ બરસે ॥ છળ પનપડ ખરા લગીઝડી ॥ ૪ ॥

—•••—

લાવણી.

૪ ગુમ ચીમનમે બીછુ ખુપા બડા જોરીહે, કયું ફરકે બાગમે જાવું મેરા વેરીહે; બીજબસાગ પુકારા કીયા કાગ.ના બોલી મે બળી બોગનકા બિચ હાથમે ઝોલી; કાનુમે કુંડલ નાદ ગલે નાગ સેલી, એસી સંગકી સાહેલીયા રથ્યા સંગ અલબેલી; કાનુમે મેર દરઆરી અંખ દેરીહે, કયું ફરકે બાગમે જાવું મેરા વેરી હે.

મેં ગઇ બાગમે ખીલરહી હરીયાલી, ફર-બાગપે બારા ફીરતા ડાલી ડાલી; ભમરેને પુકારા આયા હે નહી હે માલી, માલીકી માલન ખડી હે જાદુવાલી, અબ નીકલ યાંહાંસે બાહાર જંગલ લે ચલી હે; ક્યું કરકે બાગમે જાવું મેરા વેરી હે. ૨

મેં ફુલ તોડને દરખ્ત ઉપર ચડ ગઇ, પહુંચુ ન ગઇ દરખ્ત, કે નીચે ગીર ગઇ; મેરી સંગકી સાહેલીયા દેખેને મેતા ગર ગઇ, માલીકી માલન મુજેભી જાદુ કર ગઇ; અબ નીકલ યાંહાંસે બાહાર જંગલ લેચી હે, ક્યું કરકે બાગમે જાવું મેરા વેરી હે. ૩

શમદુકે ભરે ભંડાર નહી જીનારા, ચંદ્ર ઉપર તારા જલક રહાં સીતારા; હે ગુલ્નગીરને લડકે બીછું ઉતારા, યું સુનકે નગરા હો ગયા પગંપારા; એ ચુનીલાલ ભમનકી ગત હે નીયારી, ક્યું કરકે બાગમે જાવું મેરા વેરી હે. ૪

ગરબા.

સોના તે કેરૂ મારૂ બેડલું બાલમજી, રૂપ-
લા ઇંઢાણી બેડા હેઠ પ્રીત તારી જાણી બાલમજી
॥ સરોવર પાણીડા સંચેર બાલમજી, ઝરમર વર
ષે મેઘરે, ॥ પ્રીત તારી ॥ ૨ ॥ જમુનાજળ પાણીડા
હું ગઇ બાલમજી, કાંઠે ઉભા કાહાનરે. પ્રીત ॥
૩ ॥ બોલાવ્યા બોલ્યા નહી બાલમજી, એટલા હ-
ઇઆમાં ફેરરે, પ્રીત ॥ ૪ ॥ હેડ મરડાને ઘડો મેં,
ભર્યો બાલમજી, ફુટી મારા આંગળીઆની ટેશા પ્રીત
॥ પાદીસીને આવયો હરજી, ચીરજી બાલમજી ટાંકેલા
ચી કાંચળીની કસરે ॥ પ્રીત ॥ ૬ ॥ ટાંકેને ડાંકે ચુ-
ચુરી બાલમજી, હૈડું તે રાખજો મારૂરે ॥ પ્રીત
॥ હરતા ને ફરતા વાગે ઘુઘરી બાલમજી,
નૈ ઘઘ નાચે મારરે ॥ પ્રીત ॥ ૮ ॥ આવુ તો આ
જો મારી મુંદડી બાલમજી, ન આવું તો તુટે સને
હરે ॥ પ્રીત ॥ ૯ ॥ એટલા ... સસરા બાલમજી

કેમ કરી ઓરડે આવું રે ॥ પ્રીત ॥ ૧૦ ॥ આઘો
ને ઘુમટો ઓઢ્યો રે બાલમજી, નીચા તે ઢાળો નેણરે
॥ પ્રીત ॥ ૧૧ ॥ શાના તે કેર ॥

એડલે મારે ભાર ઘણો છે દીનાનાથ વાતા
રે કેમ કરીએ ॥ ટેક ॥ એનાર ॥ સોના તે કેરૂ બે
ડલું છે વાહલા, રૂપલા ઉઢણી એડા હેઠ ॥ એડલે
॥ ૧ ॥ જી લટકે આવુ વાહાલા લટકે જાઉં વાહ
લા, શાન કરીને સમજાવું ॥ એડ ॥ ૨ ॥ એકા
ન્તે કાન્હુડાને એવું રે બતાવુ વાહાલા, બેડલું મેહેલી
ને પાછી આવું ॥ એડલે ॥ ૩ ॥ રાધા તે પાણીડાં
સંચર્યા રે વાહાલા. સોલ વરસની નારી ॥ એડલે ॥
૪ ॥ દુધ સુખની વાહાલા વાતો કરીએ વાહા-
લા' જોબનના રસ લેજો ॥ એડલે ॥૫॥ સોળસનગાર
જી સંચર્યા રે વાહલા, હાથે સુનાનો ચુડો ॥ એડલે
॥ ૬ ॥ સોળે સણગાર સજી સંચર્યા રે વાહાલા;
સોળ વરસની નારી ॥ એડલે ॥ ૭ ॥

ગોકુલ ઘરસે મહીયારી ઉતરી રે લાલ
ગાળી મહીની મટુકી ઉતારરે ॥ આળગા રેહેનોને

પાલવલાગશેરે ॥ કાના પછી રેહેજોને પાલવ લાગ
સેરે લોલ ॥ ટેક ॥ ૧ ॥ કાના ગારતે ઘેર સીરા લા
પસોરે લોલ ॥ ખાટી રાબડીના પીવન હારરે ॥ આ
ળગા ॥ ૨ ॥ કાના મારે ઓઢણુ ચંપા ચુંદડીરે-
લોલ ॥ કાળી કામળીના ઓઢણ હારરે ॥ આળ
ગા ॥ ૩ ॥ કાના મારે ઓઢણુ લાલ ઘોળીયા હેરે
લાલ ॥ તુટી ખાટલીના પોઢણ હારરે ॥ આળ-
ગા ॥ ૪ ॥

મેહેલો મોહન મારી માડલી, બેડા મારા છ-
લકાય, મેહેલો ॥ ટેક ॥ બેવાર ॥ ભીંજે મારી નવ
રંગ ચુંદડી, કાના મત કરો ને હાર; કનૈયા લાગુ
તોરે પાય ॥ મેહેલો ॥ ૧ ॥ હાથે ગેડી ને પાગે પાવ-
ડી, કરતો ટમગમ જાય; મુકી મારગ રહો વેગળા,
ખાશો મારા મોહોડાની ગાળ ॥ મેહેલો ॥ ૨ ॥
ઝીણી ખજુરી ઝીણી વેલડી, ઝીણી મરચી ઘુઘર-
માલ, બેઠને વાસીને રાધા પાતલી, રથ હાંકો મારા
લાલ ॥ મેહેલો ॥ ૩ ॥

સુનો મોહન બાલ,' મારગડો મેહેલા તો મથુરા જઈ રહીએ, ॥ ટેક ॥ એવ૨ ॥ હારે તમે ક્યા ગામના છો દાની, મારી નવરંગ ચુંદડી કેમ તાણી ॥ સુનો ॥ ૧ ॥ હારે તમે ક્યા ગામના છો સુજાણા, મારા મારગ વચેકેમ ભેળા ॥ સુનો ॥ ૨ ॥ હારે તમે ક્યા ગામના છો રસીયા, મારા મંદીરીયામાં કેમ વસીયા ॥ સુનો ॥ ૩ ॥

---

૬ ગજોયાગડાનો કેવડોરે, હું ભરી કંકુરાવા દાગરે ॥ બાયબ આયારે દીલદાર, ભાઈ સુનો પરદેશી દીલદાર ॥ બાયલ ॥ ટેક ॥ રેહોનો ભીનારું હું ઓરડેરે, તમે આસોતો મેડીઓના મોહોલરે ॥ બાયલ ॥ ૧ ॥ રહો તો મોજન લાપસીરે, તમે આસો તો પેખરીયા કંસારરે ॥ બાયલ ॥ ૨ ॥ રેહોતો ભર હું ગાગરીરે ॥ આસોતો નદીઓના નીરરે ॥ બાયલ ॥ ૩ ॥ અગી સજન અમારો હાંકારે, હું અલબેલાની નારરે ॥ બાયલ ॥ ૪ ॥ સેજ ચીસમનો પીલીઓરે, આસો તો હીંડોલા ખાટરે ॥ બાયલ ॥ ૫ ॥ શીર મુગટ તે આંહલોરે, ગળે મોતીડાંના હારરે ॥ બાયલ ૬ ॥

૧૧ ગરબી—બંસી બજાવી કેમ વીસરીરે ॥ વીસ-
રી વીસરી વીસરી રાજ મને બંસી બજાવી કેમ
વીસરીરે ॥ ટેક ॥ કોઈએ બારગાવી લીધો મારા
હેબડાને ॥ હાંરે કરચાં ઘાયલ ગોરીતારા નેનરે ॥
બંસી ॥ ૧ ॥ મારૂ જોબન તે પુર સખી જાય છે
રે ॥ હાંરે બીના છત્રપતી ન પડે ચેન ॥ મને બં
સી બજાવી કેમ વીસરીરે ॥ ૨ ॥ મને દાસી જાણી
આવો મારા મેહેલમારે ॥ બીના બાલમપે સુની
મારી સેજરે ॥ બંસી ॥ ૩ ॥

બીરહ બાર માસી.

૧૨ હમકું છાંડ ચલે બન માધુ, રાધા સોચ
કરે બનમાંહેરે ॥ હમકું છાંડ ચલે બન માધુ.

લગત અષાડ ઊમંગ હોળી આવે, બીજલી
ચમકે ઘન બાદલસોરે; ચમક ચમક ચાર દેશ

નિહારૂ, હજુએ ન આયે ગિરધા બનસેરે ।। હમકુ છાંડ ચલે બન માધુ, રાધા ० હમકુ० ૨

સાંપન શામી આતી છબ કાનો, પ્રીત કરી કુબજા સંગ જારે; કુબજા સૌત જનગકી બેરન હમસે બેર લીયા છીન મેર, હંગકું છાંડ ચલે બન માધુ, રાધા० હમકુ० ૩

બાદર ભવન ફુલી સબ કળીયાં, નહી ફુલી દીનકી કળીયાંરે; ઉન કલીઆનમે ભાગર બસતહે, સો કલીયાં પીયાં માંહે બસીરે ।। હંગકું છાંડ ચલે બન માધુ, રાધા० હમકુ० ૪

કુગાર કગ નિરમળ ભયે ચંદા, પીયા નહી આયે આંગન મેરે, દરશ દેખાય પ્રભુ આયે પીલમ ગેહે, હગ કલપત છાંડી બનમેરે, હમકુ છાંડ ચલે બન માધુ રાધા० હગકુ० ૫

કાતીક સોચ કરે સબ સખીઆં, ઓ રાધા સોચ કરે બનમેરે; ઉધવ સવામી જનગકે કપટી કાર રહે ઉનકે મનમેરે; હમકુ છાંડ ચલે બન

માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૬

આગહન ગેંદ બનાયો સુખીયો, જાય પ
ડયો જમુના જરસેરે, એસત ગેંદ ગીરી જમુનામે,
તબ કાલી નથ લીન મેરે. હમકુ છાંડ ચલે બ-
ન માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૭

પોસમાસ રૂતુ આસા પાતકે, સુતાં ફુ-
નસીંગી મન મોહનકે; જોગન ઠુંઠર બન બન ધુ
ડત, ઢુડત ફીરૂ શી બંદરાબનમેરે, હમકુ છાંડ ચ
લે બન માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૮

માઘમાસ જબ લાગો સખીરી, હોત બસ
ત કંથ ઘર નાંહીરે, હાથ સમરણી નીસદી મરગ
છાલા; ઘરઘર અલખત જગાતી ફીરૂરે, હમકુ છાં
ડચલે બન માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૯

ફાગન ફાગ એસત આલીઅનરે, ઘર ઘ
ર ડફ બાજ રહોરે, હમારો ફાગ હરો કુબજાને, કુ
બજા બસી ઉનકે મન મેરે, હમકુ છાંડ ચલે બન
માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૧૦

ચઈત્ર બાતા કુસી સબ બનમે, આવત સુગંધ સબ ફુલનમેરે, સીતળચંદ સુગંધ ચહાંણી જી, આવત હે સો બંદરાબનમેરે, હમકું છાંડ ચલે બન માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૧૧

લગત વઈશાખ એસ સબ કીનો, બહેર ઉઠ તન જોબન મેરે, મોર મુગટ મન મોહનકી છબી, બસત રહત દીન નેનન મેરે, હમકુ છાંડ ચલે બન માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૧૨

જેઠમા જવાળા તપે સબ ધરતી, બીરહ આગન બાગો તનમેરે, બીન ધન શામ બુઝત નહી હમસે, બાબ બુજાવત અસુવનસેરે, હમકુ છાડચલે બન માધુ ॥ રાધા૦ હમકુ૦ ૧૩

પુરનમાસ પ્રભુ ઘર આયે, આગે મીલે હરીકુંજન મેરે, સુર શામ મથુરાકે વાસી, પુરન કાજ હુઓ મનમેરે, યગકુ છાંડ ચલે બન મધુ ॥ રાધા૦ યમક૦

લાવણી.

—•••—

(૧૩) જા ગણપતરાવ મહારાજ મેરે મતવાલા
તુમ રહો સદા સલામત બડોદે વાલા, આગે ડંકા
બાજે નોબત મતવાલા. બાચમે સ્વારી બાડેરાવ
મતવાલા. કમરસે ઢાલ તરવાર સાજ દોવાલા હાકુ-
મે ઝાંડા ઓર ચમકતે ભાલા ઘોડેપર સવાર હુવાજ
તોરેવાલા સબ રઇયત કહેતી ઓહ બડોદેવાલા મા
લા સબુના જેસા મોરલીવાલા તુમ ૧ ઘોડેકે પાંઉમે
નાળ સોનેરી મ. રે. ચાદીકી મેખાં ઓર ચમકતે
તારે. એકેકે પાંઉમે છછો હારોહારે છઓકી સોઈ
ચોવીસ ગીનતા જયારે. કાલા સબુના જેસા ડાકો-
રવાલા, તુમ ર. મુંબઈ રાણી, મોલી ... શા-
ની સતીબા રાજાકુ મોલી સતવતી નાહી હકુમે આં-
લાવે પાન, મેરી દાલજાની, રાજા તુમ પરસન હો મ
રી ખુરચાની; કાલા સબુના જેસા બંસીવાલા. તુમ ૪.
ગુરનગીર ઊગતાદ મેરે મતવાલા છંદ ... પરગાર
ગાવે તોરાવાલા રાજાતુમ પરસન હો મંદીબ દા-

બાલા એતનેમ મહમદમાં બાગા બડોદે વાલા. મુ-
નીસાબકી બટક અજે ચોતાલા, સબ કલગીવાલેકા
બરી સબારમેં કાલા તુમસદા સલામત રહો બડોદ
દેવાલ. ૫

બાગનો ગરબો.

(૧૪) બાગ બન્યો છે બલીહાર ॥ ખુબ ખીલ
નો છે ગુલજાર ॥ તાહાં જોવાને જાએ ॥ સઊ
નર ને નાર કે રાંણી વીકટોરીયાનો બાગ ॥તાહાં જો
વાનો છે લાગ ॥ મકઈ ભાગોળનો મારગ ન્યારો છે
॥ પુરવે આવી હાથીટાલ ॥ પસચીમ તાપીનો કી-
નાર ॥ ઉતર દેવલ થકી ફીલો ન્યારો છે ॥ કે દક્ષણ
આવ્યો છે બજાર ॥ બાગ બનયો છે ગુલજાર ॥
તેને સાચવનારા ઘણા માળી છે ॥ કે કુવા હોજ
ભરાય છે પાણી ॥ કીધી પરજાને કમાંણી ॥ અક
કા અંગરેજ લોકોની ઘણી બાજી છે ॥

બાગનો ગરબો.

સાખી.

કે અફસ અંગરેજ તણી ॥ તમે સાંભળો નર ને નાર ॥ હીકમતથી હીંદુસ્થાનમાં સઊ હરી લીધા હશીઆર ॥

કે એવી રીતેર એવી રીતે ॥ આની હારે એ વીરતે ॥ કીધી રચના ભારી ॥ લોકો જુવે ધારી ધારી ॥ જોવા આવે સુખ્યા કારી ॥ છુટે ફુવારા કે કાળી કામણ ગારી નાર ॥ શીરદર તબકડાનો ભાર ॥ કાળી હબસણનો અવતાર ॥ પાવા દોડે છે ॥ કે એવી રચના કીધી ભારી ॥ લોકો જુએ ધારી ધારી ॥ ઊંચી ડોકે અલકારી ॥ જાએ જોવાને ॥ કે દાડમ જમરૂખીની ડાલ ॥ ફણસ કેળાના છે ઝાડ ॥ મોગરો માલતીને ચંપો પીહચો છે ॥ કે સેતુર ફાળસીના છોડ ॥ અંજીર જાંબુડીની જોડ ॥ તને જોવાનો છે કોડ ॥ રાએણ જુઈ છે ॥

સાખી.

જુદી રાગોગ જુગળે ॥ વની પ થી જ્યાંના-
શ્રાપ ॥ જોતાં મન નીરમળ થયું ॥ તાહાં રસ ની
લાગી લાય ॥

કે એગ જોતાંજી એગ જોતાં ॥ આની હારે
એમ જોતાં ॥ કે મન થયું નીહાલ ॥ ગને લાગ્યં
તેનો ખ્યાલ ॥ આંણી મનમાં વીચાર ॥ હું તાંહાં
રહ્યો ખુશીઆલ ॥ કે લીધુ નગીના હાડ ॥ શો
ભા જોવા થાએ કોડ ॥ અંગુ શકાંનો તે નાહાનો
બહુ શોભે છે ॥ કે લીલી નાની છે દરાખ ॥
ભાળ બેસાલ પો લાખ ॥ ગાગરૂ થી કમરખ ખ્રા
ણી છે ॥ કે કરેણા કેતકીનાં ફુલ ॥ લીલી બગીચાળો
ની જુલ ॥ જોતાં બહુ ઉંડે જુલ ॥ નાળીએર જીણુ
તે છે ॥ કે કોઠ કંધીકાને બોર ॥ બહુ બહુ મરચી
ના છોડ ॥ ભરી કરે ડાહોડ ॥ બોરનું સુખ
છે ॥

સાખી

ગોઠવણું મુકી જાત જાતની ॥ વળી જાળી ગુંથી સાર
આસપાસ વીંટાઈ વળયો ॥ મોટાનો બહુ તાર ॥

કે તાર બાંધીયો રે તાર બાંધીયો ॥ એવુ-
હ રે તાર બાંધીયો ॥ તે એવી રૂડી પેર ॥ તાંહાં
થઈ ગઈ લીલા લેહેર ॥ પાછા નહીં જઈએ ઘેર ॥
એમ મનમાં થાએ ॥ કે ફુલને લાગીયા છે ફળ ડા-
ળ ॥ છોડ દીસે છે રૂપાળ ॥ બાંધીયાં છત્રીસે ખુ-
ણાં, ને વેળા ચઢવાને ॥ કે ફુલ ફુટયા છે ગુલાબ ॥
જોવા આવે ટોપીવાળા ॥ નજર કરે લાંબા લાંબા
લબકારીને ॥ કે ફુલ સુરજ મખી સાર ॥ બીમોરા લી-
લા ગુલજાર ॥ કેળ કુંગળીના બાગ, બહુ શોભે છે ॥
કે ફુલ ગુલાબોના ઝાડ ॥ અસવે ચંપેલીની ડાળ ॥
વનસપતી બારે અઢાર, મન લોભે છે ॥

સાખી

મન લોભે છે જોઈને ॥ વળી રસતા બાર છંટકાવ ॥
ફરતો પુસતો બાંધીઓ ॥ બાહાર જવા કરે અટકાવ ॥

કે એમ બાંધીયા રે એમ બાંધીયા ॥ એની
હાંરે એમ બાંધીયા ॥ કે ફરતા પાસે કોટ ॥ ફુવારા
ફુટે ગોટા ગોટ ॥ લોકો કરે દોડા દોડ ॥ જાએ જો-
વાને ॥ કે જાળી બાંધી નીઆરી નીઆરી ॥ ફરતી
લાકડાની છે જાળી ॥ લોકો જાએ છે ઉઘાડીને,
જોવાને ॥ કે ફુવારા ફરતા ફુલ બાગ ॥ રસતામાં
પથ્થા છે ભાગ ॥ કાંહાં તો જોવાનો છે લાગ ॥ હ-
રકત નહીં રે નહિ ॥

સાખી.

હરકત નહીં આ રાજમાં ॥ સુખ ભુએ નરને નાર ॥
સુધારન જોઇને રીઝજો ॥ ફુલ કેવા કીધાં છે કીરતાર ॥

કે એમ કેહે છે રે એમ કેહે છે ॥ એનીહાંરે
એમ કેહે છે, કવીજન ॥ તમે સાંભળોની તત ॥
નામ જાણીતા લેવા પ્રભુ પરવારી ॥ કે આવેલા
કલક્ટર ગુજરાત ॥ મીસટર હોપ છે વીખ્યાત ॥
તેની મેહેનતથી વાત, બની સારી છે ॥ કે લોકો
કહે છે કર આવાજ ॥ આવીઆ પોતે કરવા રા-

જ ॥ આંખી નકુઠાનો લાજ ॥, બહુ કાચી છે ॥ કે
બાગનો આંબાયો મેં નીવેડો ॥ મેં તો ઢુંકે આં-
બુડીયો છેડો ॥ લેજો બાગ તણો કોઈ કેડો ॥ ફુ
તો થાકયો છું ॥

ગરબી કોલાપુર વીશે.

જોયું જોયું રે કોલાપુર શેહેર, વડોદરૂં બહુ સારૂં
કોલાપુરની ઉંચી હવેલી, વડોદરાની મેડીરે,
સાંજસવારે ઘોડા ફરવા નીકળે, છત્રપતી માહારાજ ૧
કોલાપુરના બજારમાં કંઈ, મોટી બજાર ગુજરીરે,
તરેહ તરેહનાં બેગન બેચે, ભાજીનો નહીં પાર ૨
કોલાપુરને છ દરવાજા, નગારખાનું ઉંચું રે,
બે બાજુ બે હાથી જુલે, શોભાનો નહીં પાર ૩
કોલાપુરનું મોટું દેહેરૂં મહાલક્ષ્મી કેહેવાય રે,
તરેહ તરેહના બરાહ્મણ બેઠા, પુજાનો નહીં પાર ૪

---

૧૬ ગારારે સાંમી બાલાજી વાલા,
બેલીરે ખપને ગોકુળમાં ભમતી,
બીજારે કોઈની વાત નથી ગમતી. ગારારે ૧.

એવીરે તમને કોણ ગલી હુતી,
જોશુરે તારૂં ચીતડું લીધું લુટી.　　મારારે　૨.
વહાલારે વારી વાતલડી જોતી,
આંસુડાં ભરી ભરી રોતી.　　મારારે　૩.
પુરેરે લોકે, બીરમાવીયું તમને,
જેથીરે તમે, મેલી આવયા હમને.　　મારારે　૪.
વાલારે તારી, પગચંપીયો કરશું,
મોહન તારી ગરજમાં રહીશું.　　મારારે　૫.

મારૂં સારૂં રે સુરત શેહેર, મુંબઈ આલબેલી.
માહે બાલાજીની મેહેર, મુંબઈ આલબેલી.
સાત માળની હવેલી ચણાવી લીધાં બેઠાં [illegible] રે,
ચાકર મેહેતા મજમે આસે, વાણીયાની બાઈ [illegible] રે. ૧
મુંબાઈ રાણી, સહુ ઠકરાણી, ભેડસે ન [illegible] પાણીરે,
કાવડીયાતો પાણી લાવે. શીયો શેઠાણી તારો [illegible]. ૨
મુંબાઈમાં તો ફળાં ને સાકળાં કાંટસીનો ન[illegible] રે,
મુંગઈગામના સોનીડાને, દીવાળો કાડવાની [illegible] સા-
ગુરજનોતો આડીપોને. ઉપર ફરંગાહોરરે, [illegible] ૩.
મુંબાઈ ગામના કાપડીયાને. કોઈ મ દેજો [illegible]ચોર. ૪

મુંબઇ ગાંતો ગાડીયો ઓજી, નેપાળમાંનો નહીં પાર રે
ચાર વાગે લોક ગાડીયે બેશી, વાડીયો જોવા જાય ૫
મુંબાઇમાંતો ગારકોરમાં અમીચંદ શુખડી વેચાય રે,
તેથી દીવનો હલવો આવે, સઊ લેવા મન થાય; મુ૬.
મુંબાઇમાં તો ચાર રસ્તા, ચારના જુદા નામ રે,
મોટો રસ્તો ધરનો કહેવાય, ભીંડીબજારમાં જાય રે ૭
મુંબાઇમાંતો શરબે શુમાને, ત્રણ પાંનીનું દુખ રે,
બાકુમોધુ બલતણ મોંધુ, બંદર જાવાનું ઘણું દુખ
મુંબાઇમાંતો માડાં જાજાં, માંહે સોપારીનો કટકો રે
સો વરસની ધરડી બાઈડી, તેઓને હુકે બટકો; ૯
મુંબાઇ આખેલી.

હોરી સગરહ.

આજ ફુરાં બસંત ગનાંવે, અપને નબી-
જીકે આગે, આજ હુરાં--ટેક, નુરેકે પયાલે લી-
ઓ હાતોમે, અતર સુગંધ લગાએ, દે દે તાલ પ-
ચી સબ નાચે, સેજ ખુદાકુ રીઝાવે આજહુરાં
—૧ આલે નુર એલાદ નુરકે, ઉનમાંન

કોન નીભાવે, અંગ તન પાક ર્ભગાગડે આગે, હો રા લાલ લુટાવે. આજ હું—૧.

યા સાવરે રંગ ડારી રે, ડારી ચોલી શાળ રંગ સારી. એજ્યા સાવરે—ટેક. એક હાતમાં ઢોલુ કર પકરે, ભાર ગુલાલ મુઠી માર્યો આંખમેં, પછુંઆં પર બીનતી કર હારી. ગાંવન નાહી બે-હારી, દઈયાં ગોકુલ આપન ગારી. યા સાવરે રંગ—૧.

તેરે નેંન દઓકે સવારે, કાગજ બીન કસે, તેરે નેંન ગગ—ટેક. અંજન કાંએકું દેત સવાર્યો, બીન અંજન માવરે. તેરે નેંન—૧.

બાવજી બન આયો, તુજે કાને હોરી ખી લાઈ. બાવજી—ટેક, સાસ કહે ગારી બાલી ગોહે ગામમાં, અંગીઆ કાંહાં બરકાઈ. તુજે કાને હો-રી ખેલાઈ. બાવ૦ ૧. ગી નો ગઈ જમુના જલ ભ૦

ગને કાહાનને રંગમેં ભીંજાય, ઉને આકું હોરી ખીલાઈ. બાંવરી—૨.

કેસી તોમે લોક લાજ ન આઈ, પીયા બી ન કેસી ધુમ મચાઈ, તોએ—ટેક. ધુમ મચાઈ એસી સુંન ખીજરાઈ, રંગ રૂપ બન આય, બીન ઉ ન નાગ સુની સંગ પ્રીત, તુને બેઠી ઊગર ગવાઈ, એસી તુને હોરી ખીલાઈ. તોએ લોક લાજ—૧.

---

૨૧ મોસે ફગવા માંગન આયેરી, તેરો ખાલો કાહાન. મોસે ફગ—ટેક. છંત ગોકુલ છત મથુરાં નગરી, ભાંગ પીદરાગીન ભંપેરી. તેરો ખાલો—૧.

---

૨૨ મેરો અચરા પકરકે મચો, સાંમ મેરો અચરા પકરકે ગયોરી—ટેક. ચલ જા એસો ઠેલાની બાગો ના ભયોરી. મેરો અચરા—૧. છંત ગોકુલ ઉન મથુરાં નગરી, ભીન ઠગીઓને ઠગો

રી. હેરી હેરી મેરા અચરા પકર—૧.

---

૨૪ મે તો દેહીકું રાંગ ડુબાઉ, છેલા કીનેરંગ ડારો હુહોની, મેતા દેહીકું—ટેક. એ બાર મોહે સબ રંગ ડારી, પન ભારી રાંગ રખાના આાં. છેલા કીને—૧.

---

૨૫ રંગમે ડુબા દેઉંગી હાત, બેદરાની પોહોંચી ગીરી હએ. રંગમે—ટેક. હીરાની દેઉંગી ઓર ચાંદીની દેઉંગી, ઓર કહુંગી કહુ બાત, બેદરદી પોહોંચી—૧.

---

૨૬ કીનસેં ખેલું રંગ હોરી, સખીરી મેં કીનસે ખેલું હોરી, હમારો પીયા નહી ઘર બોલ, સખીરી મે કીનસેં--ટેક. આપને પીયા સંગ રૂમક જુમક રહી, ઘર ઘર નાર ભઈ મતવાલી; ધંન ધંન ભાગ સોહાગ ઊનકો, મેં બેરન દુખી ભારી. સખીરી—૧.

હે દેખોરી નંદલાલ સંગ હોરી, એ હોરી. દેખોરી, દેખોરી નંદલાલ—ટેક. અતી ઉમંગ ગગ ગરદંગ બાજાવત, મુગકુત નોબત ન્યારી, બાંસ ડફ ચંગ ઝાંઝ સુર મંડલ હાથે બાજત તાલ ટકોરાં, સુંદ ગત નાચત ગોરી દેખોરી નંદલાલ—૧. કાહુકે ચીર પે સુરંગ સુંદરીઆં, કાહુ કેસરીઆ સારી, કાહુ શંગાર કર આજ બસંતકો, ગજ મોતીઅન હાર હીઓરો, બધાય બીનો ગીરધર રા દેખોરી નંદલાલ—૨. કર કુંમ કુંમ કંચન પીચકારી, લે કે સખ સુખ દારી, પ્રગાણદ રૂપરસ ભીને, આનંદ ઉર ન ધરોરી, અદ્ભુત ફાગ મચ્યો દેખોરી નંદલાલ—૩. છબ બાલ કન હીરંત મનમોહન, નીપટ અંગીઆં કંચુકી ફાટી, કર કંગન, સુરીઅ મોતન શ્રી: મેસર દુર પરોરી, ગતી એ ગીધન બાજોરી. દેખોરી નંદલાલ—૪. ચીર બંગરવા કાહુકા ન ગાને; ન ગીનત મેરાં તી કહુ બાતી. બપટ ઝપટ કર છતીઆં લુઆવે, મની દુર પરોરી, માંનો નાં ગન બપરોરી. દેખોરી નંદલાલ— ૫. બાર બાર

લાલ ગુલાલ અબીરકી, કેસર ગાગર ભરોરી, લરજ ગરજ રંગ છાયો બાદલ પર, હો ગઈ આની અંધોરી, ગાંને મેધા બરસોરી. દેખોરી નંદલાલ—૬. ધન બીંદ્રાબન ધન શ્રીગોકુલ, જાંહાં જાંહાં ફાગ મચોરી; સરસ રંગ છીરકો બીરજમે, બાઝબઈ કુઠકી શોરી, જીને એ બાસંત રચોરી. દેખોરી નંદલાલ—૭. દાસ કહે ગીરધર હર પીચકારી. હરણી રંગ ભરોરી, ચરણ ચીતરંગ છીરકો તનમે, મુજસુક બખશોરી, ભકતપર કૃપા કરોરી. દેખોરી નંદલાલ—૮

હું એલરી મેરો કીશન મોરારી, મોરારી, એલરી મેરો—ટેક. મોર મુગુટ પીતાંબર સોહે, કુંડલકી છબ ન્યારી, બવાં કમાંન નેન મરગલોચ, સેનાં માર ત કટારી, મોહે લીએ બીજ નારી એલરી. મેરો—૧. અપત સુસરર અધાંન સુનાબંતનીરતક કુજ બીહારી, એસી તાંન અલાપે સાંવ,

રો, સુખ દુખ તનસે બીસારી, ઠુમક ગત નાંચત પધારી, એરી મેરા—૨. બજાવત તાલ મરદંગ ઝાંઝ ડફ, નોંગત બાજે અટારી,લછમનપરભુરીજ રી ગાવત, શ્રીબીખભાન દુલારી, ઘરો ઘઠ આનંદ ભારી, એરી મેરા—૩. લટપટી પાગ કેસરીઆ જા-માં, હલબન આમીર લગોરી, ગજ ગજ ચલત હલત કાંન કુંડલ, લગરવા કુદ પરોરી, માંનો રત ભ્રુખ ભયોરી એરી મેરા —૪. તન મન ધન જોબન બધાયા, પ્રી પરેમ રસ ધારી, શાંમ સુંદર પીયા હોરી ખેલત હમે, લપટત ગલ બરજોરી, આં હત અંગ રસકી હોરી. એરીમેરા--૫. અબકે ફાગ મોહે દરશન દીનો, ધન ધન સુધર બેલારી; દાસદ હે પ્રભુ અબ કાંહાં જઉએ, બીન હર કાએકી હો-રી. ચરન,ચીત લાગ રહયોરી, એરી—૬.

બાલાગું કરજોરી લગાગ ભાસે જપાના હોરી

—ટેક. ગર્જીઆ ચરાવન મેં નીકસી હું, સાસ નણં દકી ચોરી; સગરો ચુનર રંગમે ન ભીંજવો, એ નની સુગંધાન મારી. પા લાગુ-૧. છીન ઝપનટ મારે હાથસે ગાગર, જોરસે બાંઇયાં મરોરી; દેખ ખરકત હે સાંસ ચહૂરત હું, દેહ કંપન મોરી ગોરી. પા લાગુ—૨. અબીર ગુલાલ લપન ગયો મુખપર સારી રંગમ મોરી; સાસ હજારન ગારી દેંગી બાલમ જાના ન છોરી. પા લાગુ—૩. ફાગ ખેલકે તુમને રે મોહન, કા બાત કીની મોરી, નીગડી મેં કનઇઆંકી આગે હુઈ હું ચેરી ચોરી. પા લાગુ-૪.

બાજ રખ લે શ્યામ હમારી, મે ચેરી હું તેહારી, જરા દે મગજ કર ગારી. બાજ રખ ન —ટેક. અબીર ગુલાબ ન મોહ પરડારો, ન મારો પીચકારો, આપી દેહ ગણદેખ પરેગી, સારી ભીંજાવ ન મારીઃ કહેમે લોક ગતવારી. બાજ

રખ લે—૧. જુગ ચાતુર હોલીકે ખેલઈઆ, હ મ ઙરપોક અનારી; તાક ઝાંખ લગા મનમોહન લાગી તોરે બલહારી ન કર મોકુ જાનસેયારી- રાજ રખ લે—૨. લાખ કહી જુગ એક ન માની મીનતે કરકે હારી, પા હોા પરી સપાગ તોસે જાકે, કકુ હકીકત સારો: કાંહાં જાયેગે ગીરધારી. લાજ રખ લે—૩

કાંહાનાંકુ સગજાત ન કોઈ, આંગીઆ રંગમે ભીજોઈ; મોરી બાગીજમે પત ખુએોઈ કાંહાનાંકુ સજાત—ટેક. આજ રાણી હમેં ઘર જાકે, પ્રીતકે જાનકુ રોઈ, અબીર ગોલાલ ચરાહ વન ખાતર, મોહ આસુંઓસે ધોઈ, બદન ગાટી ગ માલાઇ. કાંહાંનાંકુ સગજાત—૧. ગરવા બગાઈ આ ગેરાએકે મે હકા માહ પકરા જબ રોઈ, એ- જત લીની ગારી દીની હમકું જાનકુ ખોઈ: સની

ખીસ ખાએકે સોઈ. કાંહાનાકુ સમજાત—૨. જોડુ જોડુ બાગીજકે લોકનગે, કુણરેકા ખીપ ખોય; યા નો ખબર કુંજને પાઈ, ઘરહમ હાથસે જોઇ, ની કસા કર જોગન હોઈ. કાંહાનાંકુ સમજા—૩.

આજો રે બગીજરાજકી હોરી. એ હોરીઈ, આ જોરે—ટેક. બાગી બાગી સખીઆં સાહેલરી સંગલીએ, તએ સબે એક હોરી; ડારત રંગ ગુલાલ ફુગ ફુગ, ભેલા ભર ભર જોરી, બાલો આનંદ મચ્યો રી. આજોરે—૧. નીર તત નવલ રંગેલી સુંદર, ગાવત ફાગ ભરેરી; તાલ મરદંગ એ ખાન ડફ નોબત, હોગઈ અતી ધનઘોરી, અતર-કી છુટત છીલોરી. આજો રે—૨, ફરત વીલાસ ઉલાસ મનોહર, સુંદર શાંમસુ જોરી, સોહત પાગ ગાતનકી કલગી, જામાં પરીત પછોરી; ભર ગાજવસ રંગ ભીરી, આજોરે-૩,

---

અબ આહુત રસકી ચોરી, લાલા તુમ કે સે ખેલત હોરી. અબ આહુત–ટેક. બાર બાર અ સરા ગયે ઐચત, લપટત ગલ બરજોરી. લાલા તુમ-અબ ૧. જમુના તટ મોહે પાઇ એકેલી, કોઊ નાહી બરીજે ગોરી, બાંહાં પકર મોરી ચુરીઆં ફોરી, ગન ગાને ઝક ઝોરી, લાલા–અબ–૨. પીચકારન માંહે રંગમે ભીગોઈ, મોતીઅનકી લર તોરી. આતર ગુલાબ ચુનરીઆં ચુપરકી, અંગીઆં રેંહેગઇ કોરી. લાલા.અબ-૩. તુમ હોત ઢીર કે ધોટા, ઉન સગજેઓ કછુ ઓરી, જો દાવ આ જકો–લછમન, તો બરખભાંનકી છોરી, લાલા-અબ ૪

ચાતર મત મારો પીચકારી, બાવરા તમ

ગારો પીચકારી—ટેક. મત ગારો ગરજાદાસેં રહી યો, ગે હું કન્યા કુંવારો, તુમ હો નીરલજ મ ન હી એસો, મુખસે દેઉંગી ગારી, ફજેતી હોયેગી તહારી. સાંવરા-૧. પરનારીકો પલવ પકરયો, ગોહ ન મનમે ખીચારો, માત પીતા તોરે વરધ ભયો હે રાજ કંસકો ભાગો કહું એ સબ પીશતારી. સાવરા—૨. એઈસી હોંસ હોવજો મનમે પરનો નોતમ નારી; જાકે પઠાવે જસોદા ઘરકો, ઇગુ હું મે બાલ કુવારો: ઢુંઢત વર માત હગારો. સાંવરા-૩. એંચ બઈ મેરી નવલ સુંદરીઆં, છૂ વન જોરાઇ ફારી, સુરદાસ પ્રભુ આબ કાંહાં જઈ યો, આંન મીલી ખરીજ નારી.' પીતાંબર લીનો ઊતારી. સાવરા—૪,

---

ઝપ ડારયો અબીર લાલી નેનનમે, ઝપ-ટેક. ખાંદરા જોબનકી કુંજ ગલનમે, સાંવરા બોલવે કછુ સેં નમે. ઝપ-૧

હે યા નનદી મોરી બેરન; યા નનદી મોરી બેરન—ટેક. હોલીરી હોળી આવે પલંગ પ. ર, જદ ગાઢી નેવર બાજે, હો સાસુ બેરન જાગે. યાં નનદી મોરી—૧.

માથે હોરી આવેરી ડફ બાજન લાગે, માથે હોરી—ટેક. બીંદ્રા બેણનકી કુંજ ગલનમે, મોરલી હધર બજાયેરી. ડફ બાજન લાગે-૧.

ગોકુળમે ડફ બાજે, કેરી કેરી બાલ ગોકુળમે ડફ બાજે પનીઆં ભરન રાધા ગઇ થી આકેલી. ગોકુળમે—ટેક. જમુનામે બાજે, મથુરાંમ બાજે, સબ ગોપી આંન નચાવે; પનીઆં ભરન રાધા—૧.

રેન રહે ગઇ થોરી, શ્યામ છાંડો બૈયાં મોરી; રેન રહે.—ટેક. આપનેરી અપને મંદીરમેં નીકસી, ઓઢ સાંગરી કુંજ ગોરી; અપને હાથ પ્રભુસેં કુમવા લાગી, સુરત પીછાની મેં તોરી. શ્યામ છાંડો.—૧.

આમરાંરે સવાંર, નેણન મદમાતી નાર. આમરાંરે સવાંર—ટેક. ગોર બદનકા બારસ મણીના, મહન મણીના હાગ. નેણન મદમાતી ના. ૧.

સુંદર મુખકી તારી બલીહાર, મોહે નીકી લાગત હે. સુંદર મુખકી તારી—ટેક. મોર મુગટ પીતાંબર સોહે, કુંડલકી છબી ન્યારી; મોહે નીકી લાગત હે.—૧.

રાજ દુબારો એરા પીરજમ, મ ડારૂં ગુલાલ મુઠી ભરકે. રાજ દુબારો—ટેક. આપ નારૂ અવારો, અંતર જામી; મળગી બજાયઆં ન ઠેકુ કરકે.-રાજ—૧.

ગુજે હરસું એ તન બાઈ, સખીરી દેખી ઊગર ગવાઈ, ગુજે હરસું એ તન બાઈ--ટેક. ન ર નારી સંગ ઊનછીકું આડું, મને એમા પીયા પાઈ, યા નગરી પર કરમ આલીડો, ફીર ગાઈ રામ દુહાઈ. ગુને—૧.

નયો એલારીને યા ગત કીની, ક્યાં મું આ સે મરજાણ દઇઆં મ નયો એલારીને—ટેક. બારનોરી કરકે મરોર ડારી બંધઆં, મ હોરીન રાર કરગી દઇઆંમ. નયોર એલારી—૧.

ક્રીચકારન રંગ બારસે, ગોકુલમે—ટેક.
શામ પધારેને દરસન દીનો, પગપલ છપરા તરસે. ગોકુલમે-૧.

ગોરે મુખપર મુકી અંગીર શોભ કીને કાશી, શામ કીને કારી. ગોરે મુખપર—ટેક. છેને કારીવાકો નામ બતાવો, ન તર દેઉંગી ગારી. ગોરે મુખપર-૧.

એ તો હોસુગી કુંજ બહિરારી, ગોરી ન ધરે મુંદરીઆં હારી. એ તો--ટેક. મસ દેખે કર ગુન પુતળી, તોરી હે માલા હજારી, મોતી બીજ ર અ પેરંગ ગાહાલમે, પ્રુન રહી શખીઆં સારી એ તો હોસુગી કુંજ-૧.

યા બીરજમેં કોઈ એસ ન જાને, ગોકુલ હોરી ખેલાવેરી. યા—ટેક. અગરા પકર ભારી બાઈઆં મરોરે, કછુ કઈ કસન ખેલાવેરી, સાંપની કાપ નીંદની આવે, આપનો ભેદ ન બતાવેરી. યા—૧.

હુવી બાલા ભીને ગયે કુરોહો ખેલઈઆં, એનવાબ બહાદર ઓર બાંકે શીપઈઆં. હુવી બાલ—ટેક. માહોલા મોહોલમેં બાજત રાગ, બહાદર મ રાજે સીપઈઆં, જેપુરવાલને એસી ઠાની, અસી ના કહીઓ પાક લુગઈઆં. બાલા ભીને ગયે—૧.

બાંકે મીરજાંને ધુમ મચાઈ, આજ સમર રાજેમેં એક હોરી. બાંકે મીરજાને—ટેક. ઢાલ ઢપરકે તબલાબાજે, તોપોકી ચમકારી; રંગ ગુલાલ તબુવાર સુલતકે કુંમ કુંમુ બરછી મરાઈ, બા-

કાફી બસંત રચાઈ. બાંકે મીરજાંને—૧. મીરજાંને જદ પેં બીખ ભેજા, સુનો હો સખીઆ બાઈ, હમનો છુટે તો કસમ નબીકે, તુમકો રામ દુહાઈ, અસા પીર ભેલીઓ હોળી. બાંકે—૧.

પા સાંવરે રંગ ડારી. ડર લાગત ભારી, પા સાંવરે—ટેક. સોહેજ સોગાથ જાત જમુના જળ પેહેની જરદ રંગ સારી; આપન બેઠે કદમકી છાંયામાં, તો હાથ લીઓ પીચકારી; લાલ મોહે સનમુખ મારી, પા સાંવરે—૧. સાસ નણદીકી નજીદ બીકી, દેત કરાકરી ગારી; પા નગરીકો બાટ બતાવા, વાકી રીત હે ન્યારી; સખી ડર લાગત ભારી. પા સાંવરે—૨. લાલ ગુલાલ ડારત મુખ ભીતર, ન કાંધ સંખ બીબારી; નંદલાલ આજ રમાના ફીરી, એસા ચતર ભેલારી; સખીકે હોત પર વારી. સખી ડર લાગત ભારી, પા સાંવરે—૩.

બાલનાં મ તેરે પરસે વારી રે, બાલના મ તેરે પરસે વારી. મ વારી હું મ વારી રે બાલનાં મ તેરે પરસેં વારી—ટેક. માત પીતનસે આવે મરે, નાંતર દેસગી મ ગારી, અણતો નગર પાસ પરે હો હગાર તો છીન બધ કાંગરી. કામ બાબકારીના—૧.

" સાંવરા કોન ખેલ ઘુંમસે હોરી રે, સાંવરા-ટેક. મોરલી બજાવે, રંગ બરશાવેઓ નાંચતરાધા ગોરી રે સાંવરા—૧. તટ જમુના જલ પનીઆં મ ગઈથી બાઈઆં પકર જહુક જોરી રે. સાંવરા--૨. જાય મોકારંગે જસોગતી આંગે, સીર ગગરી મોરી ફોરી રે. સાંવરા--૩, દાસ કહે પરભુ અણ કાંહાં જઈઓ, પ્રીત લગાઓ કાંય તોરી રે સાંવરા--૪.

આગ કેસેં જમુનાકું જાંઉ મારે સાઈઆં રંગડારે કનઈઆ. અબ--ટેક. સોર પર ધરા, ધરે પુર ઝારી, પતલી કમર લચકા ગઈ મારે સાઈઆં

રંગ ડારે.--૧. મ રહી મચન જાની બીંદ્રાબનમેં,
બીચ માસ ગાકુબનકે ગોસુખમાં, રંગ કનઇઆ અ
બ કેશ.--૨. ઇત ગોકુળ ઊત મથુરા નગરી, બીચમેં
બહે ઓર જમુના ઉપબમાં રંગડારે કનઇઆ
આબ કેસ--૩.

એ આપો ફાગન માંસ, પીયા સંગ ખેલુંગી
હો હોરી. આયો ફાગ-ટેક. લાહુંગી રંગમેં આબ
ના ડરુંગી, ડાલુંગી લાજ કાપેની ઓઢ. આયો
ફાગ—૧. ચુવા ચંદન અતર અરગજા, કેસર ઘ
ોળ ઘોળી. આયો ફાગ-૨. કર સીંગાર સુરજ
સુખ ડાડી, જપ રહી નાંમ ગતા નંદ ડોસોઈ;
આયો ફાગ-૩. દુરમેં દખી મ તો માધુરી મુરત,
મે બીચકારન મનમુખ ડારી. આયો ફાગ-૪. લીલ
માલ ઉપર ગઈ હું બારરી, પ્રેમ પ્રીતકી હો ગઇ ભા
રી. આપો--૫. અબકે ફાગ તોકું જાન ન દેઉં
ગી, એસા બઈ પીતાંબર ઓઢારી. આયો ફા
ગન-૬. લાસકી આશ પુરાઓ ગીરધારી, સુખ
બીન ડોન ખબર મ ખારી. આયો ફાગ—૭.

કાફી—સાંવરેસે કહીઓ મોરી, એ બાવરે-
સે કહીઓ મોરી, ટેકા સીસ નમાએ ચરણ ગ-
હલીનો, કર બીનતી કર જોડી, એસી મુક કાઈ
પરી મુંસે, પ્રીત પાછલી તોરી, સુરત નાં લીના
મોરી, સાવરેસે. ૧ ભુખ બસંત સબી અંન ત-
જી, ખાનપાન બીસરાઇ, ભભુત લગાએ જોગંન
હો બઠી, તેરોહી ધીઆન ધરોહી, બેગી ચલો અ
વો કીસોરી; સાવરેસે. ૨ નીસદીન વીઆકુલ ફર
તહે રાધીકા, બીરહે તાતને ઘેરી, સામ તુજે ઢુંઢ
ત કુજેનમે, સીસ જટા ગહે છોરી, ચલો હરી અ
લગે હોરી. સાવરેસે ૩ તુમારે કારણ દેવતા જો
પુજે, નેમ ધરમ બીસરે.રી, હમારે કરમમે જોગ
ન ભઇલો, તું ચંદા ચંદર ચકોરી, પ્રાંણ તોહી મે
રહેઓર. સાવરેસે. ૪. અલત ચીત લગયો મનમો
હન, પીચકારન ભરદોરી, દેખો રાજમે ભઇરે બા
વરી, મેરી સખીઅન મેં જા છુપોરી, એસી મેં
કીઆ કીની ચોરી. સાવરેસે. ૫. આયો બસંત ફા
ગન ગીચઆનો, તનરેરો જાત જલોરી, બીન પી
યા ફાગ અગંન જેસો, જલવો તનમન આગ લ
ગોરી, કહો કેસે ખેલાંગે હોરી. સાવરેસે ૬. શ્યામ

કેમ બીચ છાંગ્ને રહેઓ, મદ મેરો બેર પડોસી બાર કસેન્જો જલાએ દીનોહે અબ મેં કેમા કરરી ધીરજ નહી જાત ધરોરી. સાવરેસે. ૭. સુરદાસ અ ભ લાકી બીનતી, અવધ આસ રહીહે થોરી, પ્રા ણદાન દીજો જાડોનંદન, ગાવું મેં કીરતી, તોરી, બોહોર હરી ખેલીંગે હોરી. શામરે.૮.

કાફી—શામરે રંગધુમ મચાઇ. ાટેકાા એજી ચુવા ચંદન અબીર અરગજા, સંગલીએ દોઉ ભા ઇ, કર સુંદર કંચન પીચકારી, છીડકત ઇતઉત ધા ઇ, મનહુ કરૂણા ઝરલાઇ. સામરે ૧. ઉર વીસાલ ભુજદંડ પ્રલંબીત ગજગતી ચલત સુહાઇ, સુંદર વં દન કમલ દલ લોચન, બોલે મુંદ મુસકાંઇ; છબી બરનીન જાઇ. સામરે ૨. તાલ મરદંગ ચંગ ડફ બાજત, સુને ગોપી સબ આઇ, છડકત રંગ શીયા મકે તનપર, અરસપરસ ઉરઝાઇ, દેહ સુધ સબ બી સરાઇ. સામરે ૩. ભરંમ રૂપ મુનીવર વીગ્નાની, બી રજકી કરત બડાઇ, મુકતાનંદ શીયામ સુંદર સંગ, પ્રીત અબનકી છાઇ, મોહે ગઢ દીનોહેડાઇ. સામરે ૪.

આએઓ ફાગણુ માસ, પીયા સંગ ખેલુંગી

હોરી. ાટિકા દારૂંગી રંગમે અપના ડરૂં ગીઆસ. શા લાજ કન્હેકી ચોરી, આએઓ ફાગન માસ. ૧. ચુવા ચંદન અતર અરગજા, કેસર રંગમે ઘોરી. આએઓ. ૨. કર સીનગાર ગુજર મુખ ઠારી, જ પ ગુણી નામ મેંતો નંદકીસોરી. આએઓ. ૩. દુર સે દેખી મેંતો માધુરી મુરત, લે પીચકારન સનમુ ખ દોઓરી. આએઓ ૪ ઊલમીલ ઉપર ગહકે બાહાવરી, પેમ ભીગ્યા હોગઇ ભોઓરી. આએ ઓ ૫. અબકે ફાગ તોહિ જાને ન દઊગી, પેચ પી તાંબર જોઓરી. આએઓ. ૬. દાગકી આસ પુર એઓ મોરારી, તુમ બીન કોન ખબર લે મોરી. આએઓ. ૭.

કાફી—સામ તોરી દેખી અનોખી હોરી, સુંદરીઆ રંગમે બોરી ાટિકા સખીઅન સબ મીલ પાનીઆં ભરન ગઇ, સાસ નનંદકી ચોરી, હાથ પકર મોએ ઠરકીની, મોતીઅનકી લર તોરી, સંગ લીએ રાધા ગોરી. સામ તોરી દેખી. ॥ ૧ ॥

કાફી—હે એરી મેરા દરસન મારુડી
॥ ટેક ॥ મોર મુગટ પીતાંબર સોહે, કુંડળકી છબ
ન્યારી, ભાલ કપોલ નેન મરગ લોચન, સેંનણુ
ગારત કટારી, ગોપે લીયો ખીરજ મારી, હે એરી
રી ॥ ૧ ॥ સતપ સુર રસ ઝેંખાન સુનાવત, નીર
ખત કુંજ બેહારી, ઐસી તાન અલાપે સાગરે,
સુધબુધ તનસે બીસારી, ઠુમક ગત નાચત પેખ
તી, હે એરી ॥ ૨ ॥ બાજત તાલ મરદંગ બજડ
ફ, નોબત બાજે અટારી, લછમન પ્રભુ ગીજ રી
ઝાવત, શ્રી ભરખુભાન દુલારી, સરોધ આનંદ ભા
રી, હે એરી ॥ ૩ ॥ જટપાટી પાઘકે સજીઆ જલ
મા, હનમાન આગીર લગોરી, ગજગત ચલત હલ
ત કાનકુંડળ, અંગરખા કુંદ પરોરી, માનો રણ
બુધ ભએ ઓરી, હે એરી ॥ ૪ ॥ તનમન દય
જોબન બધાઇ, પ્રીત પરેમરસ ધોરી, સામસુંદર
પીયા હોરી એલત હએ, જપટત ગલ બરજોરી
આહાત અંગ રસકી ચોરી, હે એરી ॥ ૫ ॥ અ
બાકે ફાગ મોહે દરસન દીનો. ધનધન સુગર એલા
રી, દાસ કહે પ્રભુ આગ કાહા જાચીએ, બીનહર
કાએકી હોરી, ચરનચીન લગાએ ઓરી, હે એરી

પીઆ બીન કેસી ધુમ મચાઈ, શખી તોઝે દેખત લાજ ન આઈ, પીઆ ॥ ટેક ॥ ધુગ ગયા સુધ બીસરાઇ, રંગનરૂપ બનાઇ, બીન હર રા મ અંગી રંગ ફીકો, તો ફેકટ લાજ ગુમાઈ, શા બીતાએ ॥ ૧ ॥

બાવરી બન આઈ. તુજે કીને હોરી એસા ઇ, બાવરી. ॥ ટેક ॥ શામ કહે મોરી બાલી બાજ રીઆ, અંગીઆ કાંહાં જડકાઈ, તુજે કીને ॥ ૧ ॥ મ ગો ગઈ જમનાંજલ ભરનકું, કાંહાંનાને રંગમે ભીગોઈ, ઉને મોકુ હોરી એબાઇ. બાવરી ॥ ૨ ॥

કીનસે એલું રંગ હોરી, સખીરીમ કીનસેં એલું રંગ હોરી, માહારી પીયાનહી, બરખોલ સખી રી; કીનસે એલું. ॥ ૧ ॥ અપને પીઆ સંગ રૂગ કસુંગક ધરણીરતાર ભઇમતવાલી, ધંનધંન ભાગ સે હાગરા નનકો હું બેરહન દુખીઆરી, સખીરીમ કી નસે એલું હોરી ॥ ૨ ॥

ફાગનકે દીન ચાર, સખીરી અપને પીયા જો માગેસો દઉંગી. ફાગન ॥ ટેક ॥ હીરાભી દઉંગી મોતી ભી દઉંગી, ઓર ભી દઉંગા દોદો લાલ. સખીરી ॥૧॥ ઓર કહુ માગે સોહી દઉંગી, જોબન દીઓ નહીં જાએ. સખીરી ॥ ૨ ॥

સાંવરો હજુઉ નહીં આયો, નેનસે નજર ન લગાઓ. ॥ ટેક ॥ બીરજ બીનતાકો સંગ છાંડકે, મધુબન જાએ બસાયો. દાસી કરી પટરાણી જાયકે, ગોપીનાથકો નામ લજાયો, કંથ કુબજાકો કાહેકો. સાંવરો. ૧. લીખ લીખ પતીયાં છતીયાં જલતહે, હુધોજી બસંત પઢાયો, કાંહાંજો કહું એસો કંથ બાસવાસીકો, દાસી સો નેહ લગાયો. જેહેર બીખ ગોટ પીલાયો. સાંવરો. ૨. કુર અકુર કાહાસેરે આયો, ઘરઘર હો જગાયો. એકતો હોરી જલત છતીયનમે, સપનેમે સુખ નહીં પાયો, ફેર બેરી ફાગણુ આયો. સાંવરો. ૩. આગે સું મોરી છીનલી ચુંદરીયાં, જીવન જોર જણા

યો, સુરદાસ પ્રભુ તુમારે મીલનકું, આખર આ ફીરકો જાયો. જેલપર લોન લગાયો. સાવરો. ૪.

દીપચંદી—મત મારો પીચકારીરે મોરી ભીજત સારી. ॥ ટેક ॥ માનત નાહીં નીઠુર નંદકે, આગોગે મુખતે ગારીરે. મોરી ૧. છીન લગેગી પકડી પીચકારી, દેઉંગી ગુલચા દો ચારીરે. મોરી ૨. હાંહાં કર છુટેહો કાલ તુમ, આજ બકુરાંને બાહારીરે. મોરી ૩. પેમાનંદકે નાથ કાલ તુમ, તારયો હાર હજારીરે. મોરી ૪.

રંગરેજ સુંદર મોરી રંગદે, વાંકી રંગાઇ મોરા પીયાસે સમજલે. રંગરેજ ॥ ટેક ॥ હમારી સુંદરીયાં વારીહું પીયાકી પગરીયાં, દોનો બસંત રંગ દે, વાકી રંગાઇ મોરા પીયાસે સમજલે. રંગરેજ ૧. પીયાકી પગરીયાકો એક રૂપઇઓ, આ મારી સુંદરીયાં બાજુ બંધલે, વાકી રંગાઇ મોરા પીયાસે સમજલે. રંગરેજ. ૨.

હીપચંદી—મત ડારો પીચકારીરે મેંતો સારી ભીંજગઇ. ।।ટેક।। ચુવા ચંદન અતર અર ગજા, કેસર ગાગર ઘોરીરે, મેંતો સઘળી ભીંજ ગઇ. મતડારો ૧

ગાલી દેઉંગી લાલ, ગાલી દેઉંગી. આ બકે ફાગનમે ગાલીં દેઉંગી ।।ટેક।। ચુવારે ચંદ ન અતર અરગજા, કેસરકી પીચકારી, આબકે ફાગનમેં ગાલી દેઉંગી લાલ.

આજ સાવરેકું મેં રંગસે ભરૂગી મેં અપના કરૂગી, ।।આજ।।; જો સાંવરા મોસે એક કહેગા. મેં સોકી બાત કરોર કહુગી, મેં અપના કરૂગી, આજ સાવરેકુ મેં રંગસે ભરૂગી.

પદ.

બીહાને આવે રામજનકપુર, દશરથજીકે લાલારે.
(બેવાર) રાજા જનકકી કનીઆ કુમારી, ચારો
દેશ પત્ર પડાએઓરે, દેશ દેશકે ભુપત આએ, કો
ને ચાંપ ચઢાએઓરે,

બીહાને આવે રામ,

કામ ધેનુકો ગોબર મંગાએઓ, ઢીગઢીગ અંગન
લીપાએઓરે ગજ મોતીઅનકે ચોક પુરાએ, શોને
રી કલશ ભરાએઆરે,

બીહાને આવે રામ,

ભાત ભાતકે મંડ પર છાએ, રતનકે દીપક ધરાએ-
આરે, બેઠે બરામન બેદ પઢતહે, મુની નારદ બી
ન બજાએઓરે,

બીહાને આવે રાંમ

રાંમચંદર જબ બીહાને આએ, રથ જગ તુરંગ
શવારીરે, મોતીઅન થાલ ભરી લાઇસુંદરી, શખી
એન મંગળ ગાએઓરે,

ખીહાને આવે રાંમ

રૂશીને જબ આગ્ના દીની, રામે ચાપ ચઢાએઓરે, કમલ નયન જબ ચાપ ચઢાએઓ, શંતન કેમ નભાએઓરે,

ખીહાને આએ રાંમ

તોદો ધનુષ બાન એક છીનમે, સુરનર શગ હરખા એઓરે, તુલશીદાશ આશર બુવરકી, દેવસુમન બરખાએઓરે,

ખીહાને આએ રાંમ

બાપ કહે માંરો પુત આદર દેવે બોલાવે મઢીયાં (બેવાર) કાકો કહે માંરો નેકભતીજો (બેવાર) બેન કહે કબ આવેગો બાઇયાં તીરીયા કહે ઘર આવેગો બાલમતો ગરકે લગાકર લેઉંગી બાલઇયાં, તુલશી દાશ એતે ગુણ બાશએ કે છીશંકે ગાંઠ રૂપઇયાં રૂપઇઆં,

બાપ કહે મારો પુત શપુત

ગુજ બીના મોરી કોણ ખબર લે ગોવરધન ગીર-
ધારી રે, મોર મુગટ પીતાંબર શોહત, કુંડલકી છબ
ન્યારી રે ગુજ બીન મોરી ૧
ભરી શાખ પુરૂપની ઠારી, રાખી લાજ હમારી,
ગુજ બીન મોરી ૨
મીરાંકે પરભુ ગીરધર નાગર, ચરન કમલ બલહારીરે,
ગુજ બીન મોરી ૩.

મેં તો હરી ગુણ ગાવત નાચુંગી (૨,૩ વાર)
અપને મેહેલ બેઠ બેઠ કર (ગીતા ભાગવત વાંચુંગી)૨
હરી ગુણ ગાવત નાચુંગી ૧
ગેયાન ધેગાનકી ગટરી બાંધકર (શાદે એમનમે શી
ટુંગી) (બેવાર) હરી ગુણ ગાવત નાચુંગી
મીરાં કેહે પ્રભુ ગીરધર નાગર (બેવાર) (શદાપરેમર
શ્યા ખુગી) બેવાર) હરી ગુણ ગાવ તાંચુંગી ૩

પદ ક્બીરી

અરે માઇ મોરી ઘઘરીઆ ભારી, (૨, ૩ વાર)
હંશ પંનઘટકો નહીરે ભરોસો(બે વાર) છાંડચલી
પનહારી, અરે માઇ મોરી ઘઘરીઆ ભારી. (બે
વાર) એક ભરગઇ દુજી ભરને કુ આઇ (બે વાર)
અબ મોરે ભરેનકી બારી,—અરે માઇ મોરીઘ
ઘરીઆ ભારી. કેહત ક્બીરા શુનો ભાઇ શાધુ (બે
વાર) ગોવીંદ કી ગતાનેઆરી,— અરે માઇ મો-
રી ઘઘરીઆ ભારી.

સુરદાશના પદ,

બીગરી કોણ સુધારે નાથ બીન બીગરી કોણ સુ
ધારે રે' બની બનીકા શબ કોઇ શાથી, નહી બનીકા
કોઇનહી રે. ટેક ભરી સભા મે લજ્જા રાખે દીન
નાથ શવાઇ રે,

બીગરી કોણ સુધારે ૧

રામજી બીગરા લકશમણ બીગરા, બીગરી શીતા

માંઇરે, અંજનાએદા ઇમોકર બીગરા ફીર ગઇ રામ શવારી રે, બીગરી કોણ સુધારે રાવન મારા ભીક્ષણ થાપા એહલીએ કુ કીધારી રે, ઇંદરજી ત કા સીર ઉગાએઆ પલ મેં લંકા જલા ઇ રે, બીગરી કોણ શુધારે લાખ઼ાઆરે મેં પાંડવ પરવેશ શુપત કી આગ લગાઇ રે, ચક્કર મારકે હરની પાડે અગન કી રાહ બતાઇરે, બીગરી કોણ શુધારે૦ માજારા બીગરી કરમા બીગર ગ બીગરા સજનકસારા રે, સુરદાસ પ્રભુ ઇમોકર બીગરા હરીકે ચરણુ ભાલાજાઇ રે, બીગરી કોણ શુધારે

શાધો દીન ભરને કુ આએ, શાધો દીન ભરને કુ આએ, આવન કુ કોણ રાજ્યે અપણી ખુશી ચઠાએ, શાધો દીન ભરને કુ આએ૦ બેટા બેટી જોરૂ ભરકે (બે વાર) શો ભી લોક પરાએ. શાધો દીન ભરને કુ આએ૦ મેં જાણુ કછુ શુખ ઉપજેગા (બે વાર) કીહાં પુંજી મુદલ ગંવાએ, શાધો દીન ભરને કુ આએ૦

કેહત કબીર શુનો ભાઇ શાધુ (બે વાર) શાહેબ શુ

શુખ પાએ,–સાધો દીન ભરને કુ આએ૦

પદ ગોપાળદાસનું.

કોઇ મન મત બુજો હમ બરે (બે વાર) એક માટીઆ કે શબ ધરે,—કોઇ મન૦ કીઆ ઉંચ કીઆ નીચ કીઆ ઉતમ કીઆ મધમ એક હી સાંચકે શબ મહરે,– કોઇ મન૦ દુખ શુખ આવાગવન શબકુ કીઆ ગુમાન કર શીર ગહરે, કોઇ મન૦ દાશ ગોપલ કહે શુનો નર મુની મર મર જંગી મે ગરે, કોઇ મન૦

પદ ભેરવી રંગગાં.

ધણી તેરા નામ લીએ મુજે શુખ એતા રે, (બે વાર) જબ જાએ હજુર માલુમ તબ શુખ કે તારે,–ધણી તેરા૦ આઆ મેં તો નવખંડ પરથી જોઇ રે તેરી બાતાં શુન શુન ગાઇ રે, તુજ શરખા શામરથ ન માલીઆ કોઇ રે,–ધણી તેરા૦ આબ

જાએ પુછ્યું પંડીત જોશી રે મેરે ઘણીજીકા માલ
નાં કબ હોશીરે—ઘણી તેરા

** પદ અથવા દાદરો **

એક દીન રે માનો પંછી ઉર જાએગા પ
છી ઉર જાએગા પંછી ઉર જાએગા,—કોઈ દી
ન રે માનો પંછી ઉર જાએગા. નેકીતો કરીએ
બાદીશે ડરીએ, (બે વાર) નામ શાહેબકાં રેહ જા
એગા,—પંછી ઉર જાએગા પંછી ઉર જાએગા,—
એક દીન રે માનો પંછી ઉર જાએગા.

તીરથ કોણ કરે, (બે વાર, ૩ વાર)
ના જાઉ કાશી ના જાઉ જમના (બે વાર) બન
બન કોણ ફીરે. (બે વાર)—તીરથ કોણ કરે૦ એ
ક તીરથ રામ નામ કા (બે વાર) સમાતે શબ
દુખ હરે, તીરથ કોણ કરે૦ કેહત કબીર શુનો
ભાઈ શાધુ (બે વાર) એક ગેમાં નાંધરે,—તીરથ
કોણ કરે૦

કેધે ગએઓરે પંછી બોલતો કાંહાં ગઓ રે પંછી બોલતો (બે વાર) પાંનબી ચાગતો પીંક ઉડાવતો વાંકી મુછ મરોરતો, કેધે ગએઓરે પંછી બોલતો૦ ચુવા ચંદન ઓર અરગજા ફુલોં મેં પંછી ઘેરી તોલતો, કાંહાં ગઓ રે પંછી બોલતો૦ જીહનાંબી પેહનતો જાડાંબી પેહનતો હંશી ખુશી ઘુંઘટ ખોલતો.—કેધે ગઓરે પંછી બોલતો૦ બાગોં મેં જાતો આંબ ફુલ ખાતો અનઅર કે કાંમ બાંચ ડોલતો,—કેધે ગઓરે પંછી બોલતો૦ કેહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ કમર કટાર નાખી ખોલતો, કાંહાં ગઓરે પંછી બોલતો૦

ખેઆલ—રાત ગીઆ શુ ખેલ પંજતાંની રાત બાર બરશ પીછે પીઆગર આઈલો, શોકન ફેર ગઇ ગાહાત રાત ગીઆ

દુખમે કોઈ ન આવે કાંમ દુખમે કોઇ ન આવે કાંમ, મોહત હી સગા હમ કરકર દેખેઓ એક સગો દુજો દામ, દુખમે કોઈ ન આવે કાંમ૦ માત પીતા શુત ભાઈરે બાંધવા એક પલ મેં પરાવે કમાં૦ દુખમે કોઇ ન આવે કાંમ૦ રાંમરેહમાંન કર કીરપા કબીપર અંત કાળે હર નામ, દુખમે કોઈ ન આવે કામ૦

તીલાંણો—દાંની તુમતન નીતણીતદરેનાં, તાર દાંની આંદંનનાથ તંનદેરેનાં, તંનદેરેનાંઆ દાંની તુંમતના નીતની તદરેનાં. નાંદરદરદરદીમ દરદરદર દરદીમ તાઆનુમદેરેનાં, તંદરદાની ઓદંનનાંથ તં નદેરનાં, તંનદેરેનાંઆદાની તુમતનનીતણી તદેરેનાં.

ખમાચીનો ઠુંબો—હાંજી મેં તો બાવરી ભઈ પીયા કી શીખ ન માની ॥ ન માની ન માની ન માની ન માનીરે ॥ હાંજી મેં તો ॥ નદી નાહાવન મેં ચસી એકસી, રસતે માલે કામનાથ ॥ ઉને મા પોહોચ્યા પકડા ઓર ભીડી એક બાથ ॥ હાંજી મેં તો ॥

માહારાણીનો ગરબો.

-વાર ગોકુળ જોવાને આવરે મથુરાના વાસી—એ રાગની.

માહારાણીના રાજની ગાદીરે, અવીચળ રે હેજો—વીકટોરીયા શાહનશાહાંનુરે ॥ આજથી ઠેકેજો ॥

કેઇ શરહીંદશાહનશાહનો આજ, માહારાણી સકે ખીતાબ આસીશ સર્વ પ્રજા ભાખે—એનો વધજો અધીક પ્રતાપરે ॥ અવી ॥ માહ ॥ વકી દયાળુ બાઇ છે એના પુન્ય તણો નહી પાર, પ્રેમ પ્રજાપર રાખતી, રાજકાજે રૂડો કારભારરે ॥ અવી ॥ માહ ॥ વીક ॥ રંક રાએ સમાન છે, જબરા નબળા સમજાણુ, સાર્દુલ અજા સાથે રમે, એનુ રાજ સુખાણુ પ્રમાણુરે ॥ અમા ॥ વીક ॥ જુલમ જબરાઇ છે નહીં, નહી લુટારા ચોરની બીક, જયાએ મળે રાય રંકને, કાએદાઓ રચેલ છે ઠીકરે ॥ અ ॥ મા ॥ વીક ॥ હીંદુસ્તાને પ્રજા સા-

દાસતી, હીંદુ પારશી મુસલમાન, આએ પીએ ધન પાણરે, એક સંપે ચાલે નીરવાંણરે ॥ અ ॥ મા ॥ વીક ॥ ઈંગલીશ દેશીની, સાથ રહીને હળીમળી હરખાએ, હેત પરસ્પર દાખવે, રૂડા રાજનાં એ ગાદીમાં ઓરે ॥ અવી ॥ મા ॥ વીક ॥ શને અ ગાડ સીતોતેરે પેહેલી જાનેવારી આજ, હીંદુસ્તાને એમ્પ્રેશનો માહાણી ધરે છે તાજરે ॥ અવી ॥ મા ॥ વીક ॥ હીંદુસ્તાનોના શેહેરોમાં આજ અં-ગ્રેજ દેશી ગ્રહસ્થ, રમના રચી બળ ગીજતા, હળી મળી કરે રાસરંગરે ॥ અવી ॥ માહા ॥ વીક ॥ ઠાંમે ઠામ રચના રચી, તેની શોભાનો ન હી પાર, આસ્થવ બહુ શાને, હવે તેનો ગાઉ ચીતારરે ॥ અવી ॥ માહા ॥ વીક॥

કુમરી—ચીર નહી શામ તોડ દીની, પન ગટ પર મોરી ગાગરીયા ॥ ટેક ॥ પગ ધરત ધગુ ત લટપલટ ગઈ ॥ પણુગટ પર ગાગર ઉલટ ગઈ ॥ ઓરખા કરત હે કંગન છુટ ગયા ॥ દીલશી ભ ર ઝાંકત ગાંગરીયા ॥ પણુગટ ॥ ૧ ॥

ઠુમરી—રાત રહીંમ પીઊકી પાશ આગ જોબન લુટારે, રાત રહીંમ પીઊકે પાશ. પીઆ મોરા રંગ રશીઆ જાની ઉન શોકનશે ઉઠાર તંમરો નેહાલ લગી લો જોબનવાલો જુપોરે, રાત હીમ પીઊકી પાશ.

ખેઆલ—જાઓજી જાઓજી તુમ આપ શાવરે, એશક બુરા બદનાંમ કરોગે, જાઓજી જાઓજી. ચાર કહો દશબીશ શુનોગે બોહોત કરો ઘરબાર તજોગે, આવતી વખ મજબુર કરોગે, જાઓજી જાઓજી. જીની જીની બુદન ચીકનીશી માટી શમજ ચલોપાઊં શીશલ પરોગે, જાઓજી જાઓજી.

તપો—રેનાવે ખુશ હાલોદી નેહાલ, રેનાવે. ખુશીઓ શુની શાહેબ રાજી જો ચાહે તો પલમે કરે નેહાલ રેનાવે ખુશ

શુરતના પુલનો ગરબો*

(રાગ બુરાનપુરી)

યાવતચંદર દિવાકરો, સઘળે હોય સિરીજ.

શુરતમાં ગાબાવડો, કહીએ હોય બ્રીજ.

પ્રથમે પુજુ ગણપતિ પાય, સમરૂ આદિ સરસ્વતિ માય; મારી જીભ્હાએ જશ થાય, ગાય ગરબામાં; જુની દુનિયા જંબુદીપ, ભરત અનુપ; શહેર સુરત સ્વરૂપ' તાપી તટનામાં. રાજ રાજ કરે અંગરેજ, પ્હેલાં નવાબી જયાં તેજ; મોટી ખુરસીઓને મેજ, ધરોહર છાજે; વસે વરણ અઢારે વાસ, એક લાખની અજમાશ; કીલ્લો પ્રસિદ્ધ પ્રકાશ, સુણા બિગાજે. સ્ટેશન સુધી આલ્યા બ્હાર, બુરાનપુરી છે બજાર; કણપિઠ કરી ગયા પસાર, સામો પુલ પેખો; પ્લાટફારમ પાંચ ફીટ, ગાડી મારગ વીશ ફીટ; ડબલ કોટ કીધાં કરીટ, સોળ બારી દેખો. સામસામી છે બત્રીશ, લક્ષણ બ્હાઇટ તણાં તે ભીષ; જેનો રચનારો કવીશ,

જાઈંટ સાહેબ છે; માજી કલેક્ટર. જે હોપ ટી. સી. રહેવાસી યુરોપ; ચાલનહારો ફરી ચોંપ, તેને નામે નામ છે. પુરમાં પુરની પશ્ચિમ પાસ, હોપ બ્રીજ નામ ખાસ; ઓફીસ સુકી ચારે પાસ, મ્યુનિસીપલ, પોલીસ; કીધા ખરચ લાખ સાત, કામ ચાલ્યું દિન રાત; ધન્ય ધન્ય રચનારાની માત ધન્ય અંગરેજ અવનીશ,

સાખી.

મસીદ મુસલમાનની, મીનારાના ઘાટ
રમાં સ્થંભ આઠ જયમાં, હોપ બ્રીજનો ઠાઠ.

હોપ બ્રીજરે હોપ બ્રીજ, અની હાંરે હોપ બ્રીજ; હોપ બ્રીજ બાંધ્યો ખુબ, ઓતો કામ આશ્ચર્ય; મુહુર્ત શુભાશુભ, અને ઉઘાડયો; સન [illegible] સિતોતેર, પહેલી મેએ સુરત સ્હેર; જે રસ્તે જતાં રાંદેર, ખુલ્લો પાડયો. મળયાં જનનાં ટોળંટોળાં, કરે આગતેમ ઘોળંઘોળા; પોલિસવાળા કાઢે ડોળા, કરે ચાબુક ભઇ; કાળા કાળા જેવા દુત, દેખી નાસે જેને ભુત, જોગી સન્યાંસી અવધુત, ઉભા જોવા જઇ, નર નારી વરણ

ચોકી લઇને પકડે ચાલ; ત્યાં તો જોવાનો છે. ખ્યાલ, કાળ કમીટી; ઉમરાવેકો મેર પાઇ, અને કલીમે ભીખીબાઇ; એ બે પાઇની સગાઇ, એ તે કયાંની ગોતી. લેકોક પૈસે બાંધ્યો પુલ, તેનું લેવું વળી નૂર, ભુલ ઉપરિની ભરપુર, મને લાગેછે; અમદાવાદનો એલિસ બ્રીજ, નુર માણસનું નથી જ, પણ સુરતની ખીજ, એનો સબબ એ છે. માટે તે કર કરવો માફ, જોઇ આ અમ ઇંતેકાફ. દિલ જો ઉપરીનાં હોય સાફ, મારી સલ્લા માની; કરવાં. ફ્રાનસ પુલ ઉપર, તે શોભી રહેશે સુંદર ચાલે નરનારી નરવર, સુધરેલા રાગી.

સાખી

સાથે સંતતિ લેઇને, ગરદિ ભ્યારીનો પાણ;
અંગરેજો ને પારસી, ચાલે ચતુર સુજાણ.

કર કલગીરે કર કલગી, અની હાંરે કલગી. કર કલગી નરને નારી, જેની ખુબસુરતાઇ છે ભા, રી આવાગમન જન રાહદારી, જુએ તમાસે; બગી ચારક ગાડી જાય, તેના ધડધડાટો થાયા સારા શહેરમાં સંભળાય, એ ભભકો શુભાસો. આ

શુક મામુક ચાલે સાચ, ને તો જાતાં અરધી રાત. નાખી પરસ્પર કોટે હાથ, ચાલે છે; પાને ખાંડી આવે બહાર, પાય ઝોકાં પુલ મોઝાર, કરે અબક્ષા આહાર, યું કહિ યું કેછે. મંડી ખુરજપર જઈ ઉભા, નોતર્યા સારા સારા સુબા, જેના મોટા મોટા મોભા, સદગરહસ્ત વકીલ; દગન પતાકા ઉડાવ્યા, રાજસૈ સાહેબને તેડાવ્યા, એને હાથે મુહુરત કરાવ્યાં, જેનું પરમારથ ઠીક. આસરે કીર્તિ સ્થંભ ચાળીશ, લાંબો પોહોળો ગો કહીશ, પહોળો પુરો ફીટ વીશ, જઈને મેં જોયો; નજર ચુક જો કંઈ હોય, દોષ કરશો નહિ કોય લેશો સુધારી સૌ તોયે, મેં તો સંશય ખોયો. નિતનિત હોજોઆવા કામો, થાજો તેમાં સુભ પરિણામો, રહેજો રચનારાનાં નાંમો. કોટી કલ્પ લગી; અચળ રાખે એને ઈશ, હોજો પ્રસિદ્ધ દશે દીશ; એવી આપેછે આશીષ, મનમોહન કવી,

સાખિયો

આલો ચાલો જોવા હોય ખાંત, રૂડી આજ ચાંદનિ ખીલી. ટેક.

નાળી ઉપર તે વડો, પુલની પશ્ચીમ પાસ; વા ડી ફગમત વ્હાલાંની. જેમાં કરિયે મળે ન કમ સ. રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

નર નારી સુત ને સુતા, અનુચર લ્યો એક; સાથ, બેશિ બગીમાં પરવરે, તે અરસપરસ ના રહી હાથ રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

ખાટ ફારમ બે બાજુએ, વચમાં ગાડા વાટ; ડબલ કોટ દીસે રહ્યો, ઘણો શોભે સરિતાનો ઘાટ રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

મળે હવા મન માનતી, અંગ થાય આગ્ય; એ ક પલક ત્યાંની હવા, હરે હોટી કલપના રોગ; રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

પ્રેમ સહિતસે પારસણો, લો પારશયો સંગ; આખા રશિયા ઈંગ્લિશો, જાઓ લેડી સાધ રહે રંગ. રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

હિંદુ મુસલમાનને, નહીં હવાનું માન; ઉસ્ક- બાદમાં આદડું, મદિરામાં રહે મસતાન; . રૂડી.

ચાબુગની શિર ચોટલો, જોવો એલિસ જ્યુજ બાલી શીર તેમ આ ગણો, ભર જોબન તે ભર-નાજ, રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

ભરતી આ ભામની, જોબનની ઝકઝોલ, અતિ આનંદે ઉછળે, કરતી કરતી તે બાગ કલોલ, રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

અંગે નીલાં ચિર ધરી, મુખ મલકાતી જાય, મત્સ્ય કન્યા મદભરી, આલમ ઉપર રહી છવાઇ ખાય, રૂડી આજ ચંદનિ ખીલી.

ગુલકે બનાને વાલે ગુલપર એજાં ફીશાં સાઆ, મુલકું તઇઆર કરકે ઉશ બાગશે છોરાએ આ. જાં મોશંતાંકે અંદર એક ગુલ ઝીઆ હએ રોશન, ઉશ રોશનીકે અંદર બુલબુલ કુ બાબ આ. માલી જોકે કહીઓ કાચી કલી ન તોરા વાએદાકુ કેઆ કરું મએ બાલકને ઇસ બનાએ

ખુબખુબને જોકે પુછા શો શો કે બાંગબાં શે, શા બતીમે બશ કદર શું ફીર ગુલકુ કેણ દુખાએઆ.

ફારશી ગજલ ખાકાનીની.

બાલેફ઼ખા શનંમબરા શરેવે રવાંને કીશની શંગદેલા શેતેમગરા આફતેજાંને કીશતી. હુરચ મને કે ફશતઈ નરગેશ દશતલ, કદરે શકર શેક શતઈ ગુનચે દેહાંને કીશતી. દાંમ નેહાદે મીરશી મશત જેબાદે મીરશી, શશત કુશાદે મીરશી શગ્ન ન કમાંને કીશતી, અબર એતો ચોમાહેનો ખુર દે જેમાહે નો ગીરો, આફતે જાંનેમન મશોં ફી લનએ જાને કીશતી, ખાકાંનીએ ગોલાંમતો મશ લ શુદેહ જેજાંમતો, જાંમે ગમે બાદેહ બદ રફે રવાંને કીશતી.

મુશતેજાદ અકબરની.

ઈશ ઈશકને ઈઆરો ખુજે દુનીઆશે ગાએઆ, દીવાંના બનાકે. જુળફોમે પશારૂકે ગીરફતાર કીશએઆ, ફેર શાના બનાકે. ફીરસાકે શીસેમે શરાબ ઘણકડા કઆપને, ભરભરકે પાલા

ગેઆ, ફેર મેરા તમાશા શારી આલમકુ દેખા
એઆ, મશતાંનાં બનાકે. ઇઅ દુખરેરજ લગા
કે હરએકકે મોહસે, અફસોશકે શાકી, કેઆ નામ
રહા તેરા ઇએ કેઆ તુનેમીલાએઆ, મએખાનાં
બનાકે બેદેલ કીઆ દેલબરને શનંમ લેકે મેરા દે
લ. કીશ મકરો હુનરસે, ફેર અપને લગા કાંનકે
બાલેમ જીુકાએઆ, દુરફાના બનાકે. નજદીક ર
કીબોંકે શનમ રાતકુ બેઠા, ગીજલેશ કીઆ રો
શંન, ફીર અપને શમએ રૂકે ઉપર મુજકુ જલા
એઆ, પરવાનાં બનાકે. અએરોકું બોલાકર વો
હ લગા પાશ બીઠાને, મુદતકે ગોએઆ દોશત.
હંમ દોશત ઇઅગોનેપે હમે દુર બીઠાએઆ, બે
ગબનાકે. અકબરકી ઇએહી અરજહે અબનાં
હકસે શબાશોરોજ, કર અપનાં તું તાલે દુનીઆમે
અગર રખતાહેતો રખસે બાદાએઆ, મરદાનાં બનાકે

સમાપત

સરવે છુટકા વેચનારાઓને તથા છુટકા નારાઓ તથા ચોપડીઓ બંધાવનારા સાહેબો રેને ખબર આપવામાં આવે છે કે અમા ાથે આડત બાંધી છપાવવાનો તથા ચોપડી વેચી આપવાનો તથા વેચવા મોકલવાનો જે ો ઇરાદા હોય તેઓ અમારી સાથે બંદોબ કરી કામ કરશે અથવા કરાવશે તો તેઓની કસર અમારી ખરી નહીંતથી તેઓનું કામ ું છાપવાનુ અથવા છુટકા બાંધવાનુ હશે તો તે ા નમુના મુજબ વાજબી છપામણી લઇ તેઓ કામસર તઇયાર કરી મોકલાવીશું છપામ ગરેનો ભાવ ચોપડીનુ કદ, કેટલી નકલ ગળ વાપરવા, અને કેવી બંધાવવી એ વ ગેરેની વેના કુલ ખરચ વિશે જવાબ આ શું.

જાહેર ખબર

+—•❀•—+

આ ચોપડી તથા શરવે આમણા
ઓ તથા શંશકરત મે ફગત ધરમ શમધી ન
મીસબધી તથા પારસી ઓના ધરમ શં
તથા ગુજરાતી નામાઓ તથા વારતાઓ તર
જરાતી ચોપડીઓ તથા ગુજરાતી અરથ, ર
ની વંનશાવળી, હીંદુસ્તાનની ભુગોળ તથ
આસો, દીનચીમન ગાયન તથા રસીકગ
અંગરેજી બુકોના અરથ તથા તમામ તર
તમામ વારતાની ચોપડીઓ, આખ્યાનો, કો
વળી, આંકની, કીરતનાવળી. પ્રભાતીઆની
ડી, કોપી બુકો, ઘણી જાતની ગરબાવળીઓ
લાક નાટકો, કવિતાનાં પુસ્તકો વગેરે ઘણી
ની બુકો સુરતનાં નાંવટમાળ મશીદજી " શેશવાળા
દુકાનેથી મળસે તથા બીજા ચોપડી વેચનારા,
ધંમાં કાળકા દેવીને રસ્તે શા૦ દામોદરદાસ.
રદાસ. તથા કોટમાં દોરાબજી માણેકજી શર
કહાથી વેચાતી મળશે. તેમજ વલસાડમાં
દુવારકાદાસ પરભુદાસ, નેતાંહાંથી મલસે

સુરત ખોદાબખસ } અંગરેજી મં
છાપખાની } છાપખાની સઈ